

[Peter Hansen-Nord]

ledte med. Det bør blive et mål for den vestlige verden at fremme disse muligheder.

Selv om Venstre holder meget af den blå farve, så er vi ikke blåøjede. Den overordnede energipolitik må sammensættes, så forbrugerne får et passende alsidigt udbud, og vi skal have et bredt spektrum af brændsler i den danske energiforsyning. I 1970'erne satsede vi for meget på olie, i 1990'erne skal vi ikke oversatse på naturgassen. Med en pragmatisk holdning må vi sikre, at de brændsler, som tilbydes på verdensmarkedet, udnyttes optimalt med dansk teknik, så vi kan eksportere denne viden og knowhow.

Når jeg har valgt at bruge så meget tid på bio-brændslerne, kan det være på sin plads at dryppe lidt malurt i bægeret. Planen er ikke alene at bære disse brændsler igennem alle vanskeligheder, men deres konkurrencedygtighed skal hele tiden forbedres. Undlader vi den indsats, der kræves for at opnå sådan konkurrencedygtighed, bliver brændslerne faset ud, og det kan hverken forbrugerne, landbruget eller energi-producenterne være tjent med.

Omkring de organisatoriske forhold lyttede jeg med stor interesse til ministerens bemærkninger om disse forhold. Jeg deler ministerens bekymring over den traditionelle opdeling i varmforsyning, elforsyning og gasforsyning. Jeg er meget enig med ministeren i, at de aktører, der befinder sig på scenen, selv skal finde frem til nye løsninger og samarbejdsformer. Det er en meget vigtig målsætning, at vi bevarer en konkurrencesituation mellem leverandørerne. Dette incitament til nytænkning og fremadrettede løsninger må bevares. Enhver udvanding af konkurrencen vil medføre højere energipriser.

Riishøj (SF):

Vi har i Folketinget flere gange snakket om målsætninger for energipolitikken i forbindelse med de gentagne debatter om Brundtland-handlingsplanen. I dag taler vi heldigvis mest om handling, om, hvad vi kan gøre for at opfylde målsætningerne, og jeg vil koncentrere mig om det. Vi får senere en debat om CO₂-afgifterne, men indledningsvis er det væsentligt at nævne, at i en markedsøkonomi er det altså nødvendigt, hvis man har bestemte målsætninger, at indføre nogle afgifts- og tarifieringssystemer, der lever op til disse målsætninger. Det er

ikke nok, som man gjorde i de gamle planøkonomier, at bruge kvoteordninger og administrative indgreb. Man må have et pris- og afgiftssystem, som stimulerer de målsætninger, som man nu engang opstiller, ellers kommer der en modstrid imellem mål og handling.

På den baggrund er det positivt, at vi i hvert fald nu kommer i gang med at indføre energiafgifter i form af miljøafgifter. Til gengæld er det da også vigtigt, at vi hurtigt kommer i gang med at få omlagt tarifsyste-met, sådan at man ikke direkte animerer til storforbrug f.eks. af elektricitet.

Jeg kan så forstå på ministeren, at et udvalg skal arbejde, men det er alt for sent, at vi tager hul på den diskussion, og det er alt for sent at tage beslutninger. Vi har baggrund for at tage beslutninger om indførelse af forbrugsafhængige elpriser, men vi mangler stadig væk nogle beslutninger.

For at holde os til midlerne er det altså også uheldigt, at vi stadig væk har den gamle 6.000 kWh-grænse med hensyn til elafgifterne, sådan at man faktisk præmierer brugen af elvarme. Det virker hovedløst og direkte i modstrid med de overordnede mål for Brundtlandrapporten.

Vi lægger i SF stor vægt på, at vi ikke i kollektive varmeområder foretrækker ikkeindenlandske energiresourcer for biobrændsler og miljøvenlige brændsler, som der er en fare for, som hr. Peter Hansen-Nord også var inde på. Men først og fremmest lægger vi vægt på, at vi fortrænger elvarme, som er meget udbredt i områder med kollektiv varmforsyning. Vi vil i Det Enerkipolitiske Udvalg tage denne sag op, også for at få nogle tal på bordet om, hvor udbredt elvarme faktisk er i kollektive varmforsyningsområder. Ellers kan vi havne i den situation i de kommende år, at vi faktisk fortrænger indenlandske ressourcer og ikke kul.

Det er også uacceptabelt, at vi fortsat i Folketinget skal gribe ind over for dispositioner, og dér tænker jeg mest på elværkerne. De har fortsatte stridigheder, og vi får stadig væk masser af henvendelser i Det Enerkipolitiske Udvalg fra vindmøllebranchen og fra uafhængige kraftvarmeverker, som føler sig dårligt behandlet af elsektoren. Det hænger sammen med holdningen inden for elsektoren, men det hænger også sammen med energiforsyningsstrukturen.

Vi hilser velkommen, at vi nu får en debat om energiforsyningsstrukturen, og forhåbentlig får